

Dosarul nr.2ra-1274/2019

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (C. Albu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun)

Î N C H E I E R E

10 iulie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Îtovărășirea Pomicolă „Fructoza”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria s.Mileștii Mici, r-ul Ialoveni împotriva Mariei Cheptene privind anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, deblocarea drumului și repararea prejudiciului,

cererea de chemare în judecată depusă de Îtovărășirea Pomicolă „Fructoza” și Constantin Urmașu împotriva Mariei Cheptene privind anularea contractului de vânzare-cumpărare, a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

cererea de chemare în judecată depusă de Maria Cheptene împotriva lui Constantin Urmașu, intervenient accesoriu OCT Ialoveni privind stabilirea hotarelor în natură, obligarea strămutării gardului la limitele hotarelor, repararea prejudiciului moral,

cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Urmașu împotriva Consiliului s.Mileștii Mici, r-ul Ialoveni, Primăriei s.Mileștii Mici, r-ul Ialoveni, intervenient accesoriu Maria Cheptene privind anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, procesului-verbal de recepție finală și contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 noiembrie 2010, Primăria, s.Mileștii Mici, r-ul Ialoveni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Cheptene, privind anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, deblocarea drumului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, în temeiul contractului din 13 iunie 1999, Primăria Mileștii Mici, în persoana primarului Vladimir Andronache, a vândut

Mariei Cheptene lotul pomicol din ÎP „Fructoza” cu suprafața de 700 m.p., la prețul de 700,4 de lei. Ulterior, în baza contractului și titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 05 octombrie 2004, Maria Cheptene și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra terenului cu suprafața de 0,0677 ha, nr.cadastral xxxxxxx.

A menționat că terenul a fost înstrăinat ilegal, în lipsa unei decizii a consiliului local, iar amplasarea acestuia este pe sectorul de drum public din ÎP „Fructoza”.

Prin încheierea din 02 martie 2011 a Judecătoriei Ialoveni, au fost atrași în proces, în calitate de intervenienți principali, Constantin Urmașu și ÎP „Fructoza”.

Intervenienții principali Constantin Urmașu și ÎP „Fructoza” au înaintat pretenții proprii împotriva Mariei Cheptene, solicitând declararea nulității contractului din 13 iunie 1999, încheiat între Primăria c.Mileștii Mici și Maria Cheptene, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 05 octombrie 2004, declararea nulității actului de constatare pe teren la efectuarea identificării bunurilor imobile din 25 martie 2008 întocmit de ÎS „Cadastru” filiala Ialoveni la data de 26 martie 2008 cu nr. cadastral xxxxxxx și obligarea Mariei Cheptene de a debloca drumul public din ÎP „Fructoza” ocupat de aceasta cu asigurarea accesului și circulației libere pe acest teren, obligarea ÎS „Cadastru” filiala Ialoveni să radieze dreptul de proprietate asupra terenului cu nr.cadastral xxxxxxx și încasarea de la Maria Cheptene a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, intervenienții principali au depus cereri de majorare a pretențiilor, solicitând și declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr.33 din 20 septembrie 2004.

În motivarea pretențiilor înaintate, intervenienții principali au indicat că ÎP „Fructoza” a fost fondată la 16 aprilie 1997 și este amplasată în extravilanul c.Mileștii Mici pe o suprafață de 25,5 ha, constituită din 334 sectoare. Unul din membrii întovărășirii este Constantin Urmașu, care deține dreptul de proprietate asupra terenului cu nr.cadastral xxxxxx și este vecinul terenului cu nr.cadastral xxxxxx care aparține Mariei Cheptene. În circumstanțe necunoscute, Maria Cheptene a închis o porțiune de drum cu lungimea de 70 de metri amplasată de-a lungul terenurilor cu nr.cadastrale xxxxx și xxxxxx, care îi aparțin cu drept de proprietate, îngrădind astfel accesul celorlalți proprietari de terenuri amplasate de-a lungul drumului public. Atât ÎP „Fructoza”, cât și Primăria Mileștii Mici nu i-au permis Mariei Cheptene să blocheze drumul public. Astfel, Maria Cheptene i-a îngrădit accesul la domiciliul intervenientului principal Constantin Urmașu, creându-i acestuia incomodități, iar intervenientului principal ÎP „Fructoza” i-a îngrădit accesul la transformatorul electric.

La 05 septembrie 2012, Cheptene Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantin Urmașu, intervenient accesoriu OCT Ialoveni, filiala ÎS „Cadastru”, solicitând stabilirea hotarelor în natură între coproprietari, obligarea strămutării gardului la limitele hotarelor și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că, este proprietara lotului de pământ amplasat în ÎP „Fructoza” din comuna Mileștii Mici, r-ul Ialoveni, înregistrat la OCT Ialoveni, cu nr.cadastral xxxxxxx. Dreptul său asupra acestui lot de pământ este confirmat prin titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren, înregistrat conform ordinii stabilite. Pe lotul de pământ este amplasată casa de vară, unde se

află cu reședință, care a fost recepționată prin decizia comisiei de recepționare din 25 martie 2008. Procesul-verbal de recepție finală a construcției a fost înregistrat la Primăria Mileștii Mici la 25 martie 2008 cu nr.46. Cu toate acestea, vecinul său, deținătorul sectorului de teren cu nr.0383 - Constantin Urmașu, în mod abuziv a strămutat gardul existent spre interiorul terenului său, ocupând samavolnic peste 0,0144 ha din lotul de pământ cu nr.cadastral xxxxxx ce-i aparține cu drept de proprietate. Pe lotul ocupat a ridicat ilegal un șir de construcții neautorizate: garaj, saună, șură, etc., a tăiat mai mulți pomi și i-a îngrădit accesul la robinetul de apă. Faptul că hotarele juridice ale lotului de pământ cu nr.cadastral xxxxxx cu suprafața 0,0760 s-au micșorat până la 0,0616, prin ocuparea lui de către vecin, este confirmat prin schemele de amplasare eliberate de către ÎS „Cadastru” filiala OCT Ialoveni la data de 21.05.2010 și 26.05.2010. Totodată, strămutarea hotarului, tăierea pomilor și îngrădirea accesului la robinetul cu apă pot fi confirmate și de mai mulți membrii ai ÎP „Fructoza”. Construcțiile menționate, precum și casa de livadă, au fost ridicate de către Constantin Urmașu în lipsa certificatului de urbanism, documentației de proiect și autorizației de construire, fapt constatat de către inspecția în construcții prin întocmirea procesului-verbal seria ISC nr.xxxxxx din 18 iunie 2010 și hotărârea din 21 iulie 2010 emisă de Judecătoria Ialoveni, prin care lui Urmașu Constantin i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă.

A menționat că, prin strămutarea ilegală a hotarului și ridicarea ilegală a construcțiilor, i s-au creat impedimente de a se folosi nestingherit de proprietatea ce-i aparține. La fel, i-a fost îngrădit accesul la robinetul cu apă din curte, fiind nevoită să suporte cheltuieli suplimentare și să-și instaleze un alt robinet. S-a adresat pârâtului de nenumărate ori cu solicitarea de a-i restitui terenul ocupat abuziv, de a demola construcțiile strămutând gardul la locul inițial și să înceteze crearea impedimentelor de a se folosi nestingherit de proprietate ce-i aparține, însă fără rezultat. Prin comportamentul și acțiunile sale brutale și agresive Urmașu Constantin provoacă permanent stare de conflict, stres și nervozitate. Fiind în etate, aceste împrejurări îi creează disconfort și incomodități, agravându-i starea sănătății. Pe cazul strămutării gardului existent spre interiorul terenului său și ocuparea samavolnică a terenului ce-i aparține cu drept de proprietate, la 15.07.2010 comisariatul de poliție Ialoveni a emis ordonanța de pornire a urmăririi penale. La 02.02.2011, Urmașu Constantin a fost pus sub învinuire în baza prevederilor art. 193 Cod penal.

La 07 iunie 2011, Urmașu Constantin s-a adresat Procuraturii Ialoveni cu cerere prin care a solicitat încetarea urmăririi penale în baza prevederilor art. 60 Cod penal, pe motivul expirării termenului de prescripție. Faptul că Urmașu Constantin a solicitat încetarea urmăririi penale pe motivul expirării termenului de prescripție și nu a altor motive prevăzute de legea penală, confirmă că acesta a recunoscut ocuparea ilegală a terenului. Mai mult, ordonanța emisă de Procuratura Ialoveni la 22 august 2011, privind încetarea urmăririi penale, expres prevede că în cadrul urmăririi penale s-a constatat că Urmașu Constantin, având scopul tulburării de posesie, prin schimbarea semnelor hotarului a ocupat o parte din terenul înregistrat cu numărul cadastral xxxxxx cu suprafața de 0.0144 ha, situat la ÎP „Fructoza” s.Mileștii Mici, r-ul Ialoveni, ce aparține cu drept de proprietate Mariei Cheptene fără a avea un asemenea drept legitim.

La 02 aprilie 2013, Constantin Urmașu a depus cerere de chemare în judecată

împotriva Consiliului sătesc Mileștii Mici, r-ul Ialoveni, Primăriei Mileștii Mici r-ul Ialoveni, intervenient accesoriu Cheptene Maria, solicitând anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, anularea procesului-verbal de recepție finală nr.46 din 25 martie 2008 și anularea contractului de vânzare-cumpărare f/n din 13 iunie 1999.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 18 ianuarie 2013, în cadrul examinării acțiunii civile intentate de Maria Cheptene împotriva lui Constantin Urmașu, i s-a transmis copia titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral xxxxxx eliberat de Primăria s.Mileștii Mici pe numele Mariei Cheptene.

Potrivit titlului sus indicat, la baza eliberării acestuia a stat contractul de vânzare-cumpărare fără număr din 13 iunie 1999, fără a fi trecut în Registrul cadastral al deținătorilor de teren.

Contractul de vânzare-cumpărare fără număr (f/n) din 13 iunie 1999, care potrivit titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral xxxxxx, stă la baza eliberării acestuia, stă și la baza eliberării titlului de autentificare a dreptului de proprietate pe terenul cu nr.cadastral xxxxxx.

Mai mult, contractul dat nu a fost autentificat notarial. Contractul conține rectificări, a fost schimbată suprafața lotului pomicol, din 600 m.p. în 7600 m.p., cu înlăturarea ulterioară a cifrei zero de la sfârșit. Pentru ca membrul întovărășirii pomicole să devină proprietarul bunului pe care îl deține urmează să respecte următoarea procedură: depune la autoritatea administrației publice locale o cerere de cumpărare, la care anexează documentele ce confirmă calitatea de membru al întovărășirii respective. După examinarea cererii de cumpărare a terenului agricol, precum și avizul conducerii întovărășirii pomicole respective, se adoptă o hotărâre privind vânzarea-cumpărarea lotului pomicol, după care se perfectează borderoul și se întocmește contractul de vânzare-cumpărare a terenului agricol în 3 exemplare. Susține că procedura menționată nu a fost respectată la cumpărarea terenului agricol de către Maria Cheptene, deoarece nu există o hotărâre a administrației publice locale privind vânzarea terenului agricol Mariei Cheptene, iar contractul nu a fost autentificat notarial, precum și nu a fost prezentat autorității administrației publice locale avizul conducerii întovărășirii pomicole.

Potrivit răspunsului primit de la ÎP „Fructoza”, Maria Cheptene deține în proprietate lotul nr. 308, cu suprafața reală de 6,16 ha, nr.cadastral xxxxx, care se mărginește cu lotul nr. 309 ce aparține cu drept de proprietate lui Urmașu Constantin. ÎP „Fructoza” nu a eliberat Mariei Cheptene certificatul de deținător al lotului cu suprafața de 7,6 ha, care se califică ca document primar și care ar confirma faptul deținerii acestui lot, și care stă la baza începerii procedurii de privatizare și obținerii titlului de proprietate. Prin urmare, titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral xxxxxx, eliberat de Primăria s.Mileștii Mici, Mariei Cheptene, este ilegal în fond, ca fiind emis contrar prevederilor legii, reieșind din faptul că contractul de vânzare-cumpărare din 13 iunie 1999, este ilegal.

Prin încheierea din 29 aprilie 2013 a Judecătoriei Ialoveni, cauzele civile sus menționate au fost conexe într-o singură procedură.

La 11 iunie 2013, Primăria comunei Mileștii Mici a depus cerere de concretizare a pretențiilor proprii și recunoașterea acțiunii, indicând că susține

cererea de chemare în judecată din 15 noiembrie 2010, înaintată împotriva pârâtei Cheptene Maria, privind anularea contractului de vânzare-cumpărare f/n din 13 iunie 1999, a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 05 octombrie 2004 pe numele titularului Cheptene Maria, înregistrat la OCT Ialoveni sub nr.cadastral xxxxxxxx, deblocarea drumului public amplasat pe teritoriul ÎP „Fructoza” și încasarea prejudiciului material.

În temeiul înscrisurilor de care dispune Primăria și Consiliul comunei Mileștii Mici, precum și a legislației care a fost în vigoare la data întocmirii contractului de vânzare-cumpărare f/n din 13 iunie 1999 a terenului cu nr.cadastral xxxxx și a terenului nr.cadastral xxxxxxxx, având calitatea procesuală de pârât, Primăria și Consiliul comunei Mileștii Mici recunoaște acțiunea înaintată de Urmașu Constantin cu privire la recunoașterea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat pe numele pârâtei Cheptene Maria, înregistrat la OCT Ialoveni sub nr.cadastral xxxxxxxx și a contractului vânzare-cumpărare f/n din 13 iunie 1999. Totodată, autoritatea publică locală nu se poate pronunța asupra pretenției sub nr. 3 din cererea de chemare de chemare în judecată depusă de reclamantul Urmașu Constantin cu privire la anularea procesului-verbal de recepție finală nr.46 din 25 martie 2008, deoarece această pretenție vizează recepția finală a unei construcții, iar problemele ce rezultă din executarea lucrărilor de construcție și recepția lor țin de competența Inspecției de Stat în Construcții.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, a fost respinsă ca tardivă acțiunea înaintată de Primăria Mileștii Mici, r-ul Ialoveni împotriva Mariei Cheptene privind anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral xxxxxx, deblocarea drumului public și încasarea prejudiciului. (f.d. 80, vol.II).

S-a respins ca tardivă cererea intervenienților principali Constantin Urmașu și ÎP „Fructoza” împotriva Mariei Cheptene privind anularea contractului de vânzare-cumpărare din 13 iunie 1999, titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral xxxxxx, actului de constatare pe teren la efectuarea identificării bunurilor imobile din 25 martie 2008, deblocarea drumului public și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a respins ca tardivă acțiunea înaintată de Urmașu Constantin împotriva Consiliului sătesc Mileștii Mici și Primăria Mileștii Mici, intervenient accesoriu Cheptene Maria, privind anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxxxx, procesului-verbal de recepție finală nr. 46 din 25.03.2008 și contractului de vânzare-cumpărare din 13.06.1999.

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Cheptene Maria împotriva lui Constantin Urmașu, intervenient accesoriu OCT Ialoveni, cu privire la stabilirea hotarelor în natură, obligarea strămutării gardului la limitele hotarelor și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Constantin Urmașu și ÎP „Fructoza”, cu menținerea hotărârii din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni (f.d. 163-171, vol.II).

Pentru a decide astfel instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma motivelor invocate în cererile de apel și a

materialelor cauzei, a conchis că, apelurile sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cererea de apel depusă de Primăria Mileștii Mici, r-ul Ialoveni (f.d. 172-174).

La 07 mai 2019 Întovărășirea Pomicolă „Fructoza” a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, cu trimiterea cauzei spre judecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 178-184, vol.II).

În motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare au respins pretențiile invocate de părțile litigante, în partea pretențiile intervenientului principal ÎP „Fructoza” pe motivul expirării termenului prescripției extinctive, fără a se pronunța asupra celorlalte pretenții invocate în cererea de chemare în judecată.

A menționat că termenul de prescripție de 3 ani pentru depunerea cererii de chemare în judecată împotriva pârâtei Maria Cheptene, nu a fost omis, or, calculul curgerii termenului prescripției extinctive admis de instanțele de judecată ierarhic inferioare este greșit.

A afirmat că este injustă aprecierea instanțelor ierarhic inferioare cu privire la fraza „la 05 octombrie 2004, în baza contractului de vânzare-cumpărare Maria Cheptene i-a fost eliberat titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral xxxxxxx”, or, potrivit originalului titlului din 05 octombrie 2004 se menționează că prin contractul de vânzare-cumpărare din 20 septembrie 2004 deținătorului i s-a repartizat în proprietate privată pământ cu o suprafață totală de 0,0677 ha.

La fel, a indicat la eroarea instanțelor ierarhic inferioare cu privire la existența contractului de vânzare-cumpărare a lotului din 13 iunie 1999 și concluzia privind plata sumei de 318,5 de lei pentru privatizarea pământului în baza chitanței din 01 octombrie 2014.

A susținut că despre încălcarea dreptului legal și apariția dreptului la acțiune a ÎP „Fructoza” a aflat în vara anului 2010, atunci când intimata Maria Cheptene a îngradit o porțiune de drum public amplasată de-a lungul terenurilor pomicole care îi aparțin cu drept de proprietate nr.cadastral xxxxx și xxxxxxx.

În conformitate cu art.434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 20 decembrie 2018 (f.d. 175, vol.II), însă la dosar lipsește confirmarea recepționării deciziei de către părți. Prin urmare recursul declarat la 07 mai 2019 de Întovărășirea Pomicolă „Fructoza”, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor

invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 29 mai 2019 în adresa intimatului a fost expediat copia recursului declarat de către Întovărășirea Pomicolă „Fructoza”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d. 189, vol.II).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întovărășirea Pomicolă „Fructoza”, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întovărășirea Pomicolă „Fructoza”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Întovărășirea

Pomicolă „Fructoza” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întovărășirea Pomicolă „Fructoza”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh